

Nanna Skúladóttir en Marion Le Blanc zorgen voor bijzondere expositie

Sympathieke boomstammen in de hal

In de centrale hal van het hoofdkantoor zijn uitingen uit vreemde werelden binnengeslopen. Althans, zo lijkt het als je de nieuwste beelden en schilderijen vrij op je laat inwerken.

De beelden, opgetrokken uit ruwe boomstammen en -takken en ruw touw, hebben iets van oertijden. Ze bezitten natuurlijke basisvormen die door mensenhanden sympathiek, maar ogenschijnlijk enigszins onbeholpen, zijn bewerkt. Dat heeft waarschijnlijk alles te maken met het feit dat de maakster, Nanna Skúladóttir, is geboren en getogen op een IJslandse boerderij. De mens leeft daar met de natuur in plaats van haar te onderwerpen. Dat proef je. De schilderijen van Marion Le Blanc daarentegen zijn vaak geïnspireerd op uitingen van grote culturen uit heel andere streken dan IJsland. Een mooi contrast.

Yvonne Schijns van Personeelszaken Beleggingen dacht, toen ze voor het eerst oog in

oog stond met de beelden: 'Wat moet ik ermee? Meteen kwam in mij op dat ik zoiets thuis niet zou neerzetten, maar ik begrijp ook wel dat het daar niet voor is bedoeld. Omdat ik niet zo gauw een museum binnenloop, vind ik het bijzonder leuk dat ik toch eens met dit soort kunst word geconfronteerd. Ik weet nu dat het bestaat en dat is een verrijking.'

Nanna Skúladóttir studeerde eerst aan de kunstacademie van Reykjavik. Vervolgens koos zij voor de AKI te Enschede waar ze in 1988 afstudeerde. Thans woont ze, gehuwd met een Nederlander, in deze stad waar ze begon te werken met boomstammen. Nanna Skúladóttir onderzocht eerst de sculpturale mogelijkheden van de stammen zelf of van com-

binaties ervan. Cilinder, boog, cirkel of afgeleiden daarvan keren steeds terug als vormen evenals de oerbeeldelementen. 'Na deze eerste fase werd mijn werk associatiever, introduceerde ik het gebruik van houten kralen en touw. Nieuwe, meer eigen, vormen kwamen erbij zodat nu ruimtelijkere en lichtere sculpturen ontstaan', licht ze toe.

Schilderijen

Voor haar schilderijen laat Marion Le Blanc zich inspireren door oude architectuur, met name uit de Italiaanse renaissance, Chinese kalligrafie, harmonische composities in muziekschrift en de stilte in de natuur. Zij groeide op in Landgraaf. 'In de oude bouwkunst ervaar ik een meditatieve rust die ik in mijn werk probeer op te roepen. Daar-

Marion Le Blanc (links) en Nanna Skúladóttir tijdens de opening van hun tentoonstelling. (foto Philip Driessen)

naast trekken ritme en levendigheid me aan. Ik probeer de bouwmaten om te zetten in een compositie met een nieuw vormen- en kleurenspeel,' vertelt ze. De harmonie is belangrijk. 'De lagen zijn zo dun geschilderd dat de textuur van het linnen een rol gaat spelen.' Hans Heltzel van de Stafdirectie Juridische en Fiscale Zaken reageert neutraal: 'Het roept bij mij een voorstelling op van een onderdeel van een reli-

gieus bouwwerk. Ik kan niet zeggen dat de schilderijen me bijzonder aanspreken. Ik kan me voorstellen dat zoiets in een bepaald interieur goed tot zijn recht komt. De schilderijen hebben in elk geval iets rustgevends. Ik zou eigenlijk eerst wat meer willen weten van de achtergronden alvorens ik een mening kan vormen. Ik denk dat deze tentoonstelling niet mikt op een groot publiek, maar dat hoeft ook niet.'

Marion Le Blanc studeerde tekenen en schilderen aan de Academie voor Beeldende Vorming te Tilburg. In 1987 studeerde ze af. Thans woont en werkt ze in Tilburg.

De tentoonstelling van Nanna Skúladóttir en Marion Le Blanc duurt tot en met 28 februari. Meer informatie over de werken is in de hal te vinden.

Marcel Vleugels